Mizah

Amerikan yardımını temine çalışıyoruz:

HÜKÛMET BABA — VELİNİMET, ŞU HALİME ACI DA BİRAZ YARDIM ET!

Seviye

Genç kız, nişanlısından ayrılmıştı. Arkadaşı:

— Sebep? diye sordu.

Kız:

— Sebep mi? dedi. Gayet basit. Ben Fatihte oturuyorum. O Aksarayda.

Arkadaşı, bu sebebe şaştı:

— Anlamadım.

Dedi. O, ilâve etti:

— Anlayamıyacak ne var! Seviye farkı!

Ayvaz, kasab...

Kibar bir hanımefendi, kendisine «inek» diyen bir adamı, hakaret suçundan dolayı mahkemeye vermişti. Kadının avukatı bin dereden su getirdi, nihayet, adamı suçlu çıkarmaya muvaffak oldu.

Hâkim, mahkûmiyet kararını okuduktan sonra, suçlu söz istedi ve:

— Pekâlâ, efendim, dedi. Kabul: Bir hanımefendiye «inek» demek suç. Fakat, bir ineğe «hanımefendi?» desem suç olur mu?

Hâkim:

— Hayır, cevabını verdi.

Bunun üzerine, mahkûm, dâvacı kadına döndü:

— Nasılsınız, hanımefendi?

Tılsım

Göz doktoru Nuri Fehmiye, ihtiyar bir kadın geldi:

— Gözlük taktıktan sonra, acaba, gazete okuyabilir miyim? diye sordu.

Nuri Fehmi derhal:

— Evet, dedi. Okursunuz ya.

Kadın memnun olmuştu:

— Teşekkür ederim, doktor bey. Eksik olma. Şimdiye kadar okuyup yazma öğrenemediğime çok üzülürdüm...

Resmî argo

Ankaradan bildiriliyor:

Hükûmet, resmî dairelerdeki kırtasiyecilikle mücadele etmek için incelemelere başlamış ve ilk iş olarak, kırtasiyecilikte kullanılan terimleri saptamıştır. Bu hususta hazırlanan listede, hâlen mevcut terimlerin anlamları şöylece belirtilmektedir:

«İncelemek» = Dosyada uyumak.

«İlgili makama havale etmek» = Üst rafa kaldırmak.

«Bazı hususların tahkikine lüzum görülmek» = Alt göze atmak.

«Gereğinin yapılacağı...» = Yırtılıp atılacağı.

«Bakanlık katından emir beklendiği» = Kaybolmuş demektir.

Kovalamaç

Ustat İbrahim Alâeddin, bir dostuna müştereken tanıdıkları orta yaşlı bir kadından bahsediyordu:

— Zavallı, dedi. Hayatının yarısını, hep koca aramakla geçirdi.

Arkadaşı:

— Ya! dedi. Öyle mi?

İbrahim Alâeddin başını iki tarafa salladı:

— Evet, dedi. Şimdi de kocasını aramakla ömrünü geçiriyor!

Mübalâğa

Aktör Yaşar Nezihi, yeni bir zenginin kızından bahsediyordu:

— Görmeyin, diyordu. Öyle mağrur, öyle mağrur ki, burnu bir karış havada. Bu yüzden geçenlerde az daha boğuluyormuş..

Dinliyenlerden biri:

— Yok canım, dedi. Denize mi düşmüş?

Yaşar Nezihi gülümsedi:

— Hayır, dedi. Burnunun içine yağmur dolmuş!

Canlı gramofon

Sevimli ses sanatkârı Perihan Altındağa sesinin güzel olduğunu iddia eden bir hanım misafir olarak gelmişti. Söz arasında Perihan Altındağ:

— Aman ne olur! dedi. Bana bir şarkı söylesene..

Hanende hanım, öksürüp sesini açarak:

— Ne söyliyeyim? diye sordu:

Perihan Altındağ:

— Ne söylersen söyle, dedi, ehemmiyeti yok. Maksadım komşuların canını sıkmak.

Daha ucuz

Cebinden çıkardığı kâğıt paranın üzerine bir şeyler yazıp zarfa koydu, kapattı. Arkadaşı hayretle sordu:

— Ne o? Kime para yolluyorsun?

Adam sakin cevap verdi:

— Sevgilime.

Oteki takdir etti:

— Bravo! dedi. Pek cömert insansın!

Adam güldü:

— Cömertlikten değil, birader! Fakat ne yaparsın: İzmit fabrikası kâğıtlara yeniden zam yaptı!

Beterin beteri

Karısile geçinemediğini, her gün, her gece kavga ettiklerini anlatır, onun binbir kusurunu sayar dökerdi.

Arkadaşlarından biri:

— Yahu, dedi, madem karın bu kadar fena, boşansana!

Müşteki koca acı acı gülümsedi:

— Ne münasebet! Ben aklımı kaçırmadım! Ondan boşanayım da başkasile evleneyim, değil mi! Allah göstermesin!

Biri gelir

Şekip Tuncu, pek sevdiği bir dostu yemeğe davet etmişti. Fakat, müziç bir karısı vardı. Bu yüzden de Şekip Tunç, daveti kabul etmek istemiyordu. Dostu, sanki bilmiş gibi ilâve etti:

— Şöyle seninle başbaşa bir lokantada yemek yer, dertleşiriz.

Buna, Şekip Tunç sevindi:

— Pekâlâ, dedi. Yarın.

Ertesi günü buluştular, lokantaya girerlerken dostu:

— Karım, dedi. Bir arkadaşında. Sonra buraya uğrayacak.

Şekip Tunç telâşla sordu:

— Yani saat kaçta?

Bu sual dostunun tuhafına gitti:

— Peki, dedi. Neden sordun?

Şekip Tunç, sakin bir tavırla cevap verdi:

— Hiç, dedi. Kendimin buradan ne zaman gideceğimi öğrenmek istiyorum da!

SAYI : 83 — Cilt : 4 — Fiatı 25 Kuruştur — 6 ŞUBAT 1948

Mizah

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Senelİği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi,
Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon: 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Kuru lâf...

Adamın biri, yıllarca çalışmış, uğraşmış, didinmiş ve nihayet muvaffak da olmuş. Bu, kendi kanaatince büyük muvaffakiyetini şanına lâyik bir şekilde dünyaya ilân etmek için saraya haber göndermiş:

— Padişahımız, efendimiz hazretlerinin, demiş. Şimdiye kadar görmedikleri, duymadıkları, işitmedikleri bir hünerim var. Emir ederlerse huzurlarında bir tecrübesini yapayım..

Padişah da insan ya! merak etmiş:

— Getirin bakalım şu zatı. demiş, Adam huzura girmiş. Yere bir çuvaldız dikmiş. Sonra yirmi adım geri çekilmiş, elinde tuttuğu bir deste iğneyi birer birer fırlatmış ve çuvaldızın gözünden geçirmiş.

Padişah:

— Aferin! demiş. Hakikaten büyük gayret, büyük dikkat, uzun seneler tecrübe isteyen bir iş.

Maiyetine emir vermiş:

— Bu zata yüz altın verin!

Yüz altını vermişler, adam teşekkür ederek huzurdan çıkmağa davranırken Padişah bağırmış:

— Yıkın şunu yere! Yüz sopa vurun!

Adam,

— Aman Padişahım, demiş Günahım ne?

Padişah:

— İğneyi çuvaldızın gözünden geçirmek için sarfettiğin seneleri, daha hayırlı bir işe kullanmadığın sebebile bu sopaları yiyeceksin! demiş.

Dış işleri Bakanı, mecliste Amerikan yardımından faydalanmamamız sebeblerini sözde açıkladı. Bir sürü kuru lâftan ibaret olan bu beyanat karşısında, bizde ancak yukarıdaki fıkrayı hatırladık!

MİZAHÇI

BUNDAN SONRA KUMDA OYNASIN :

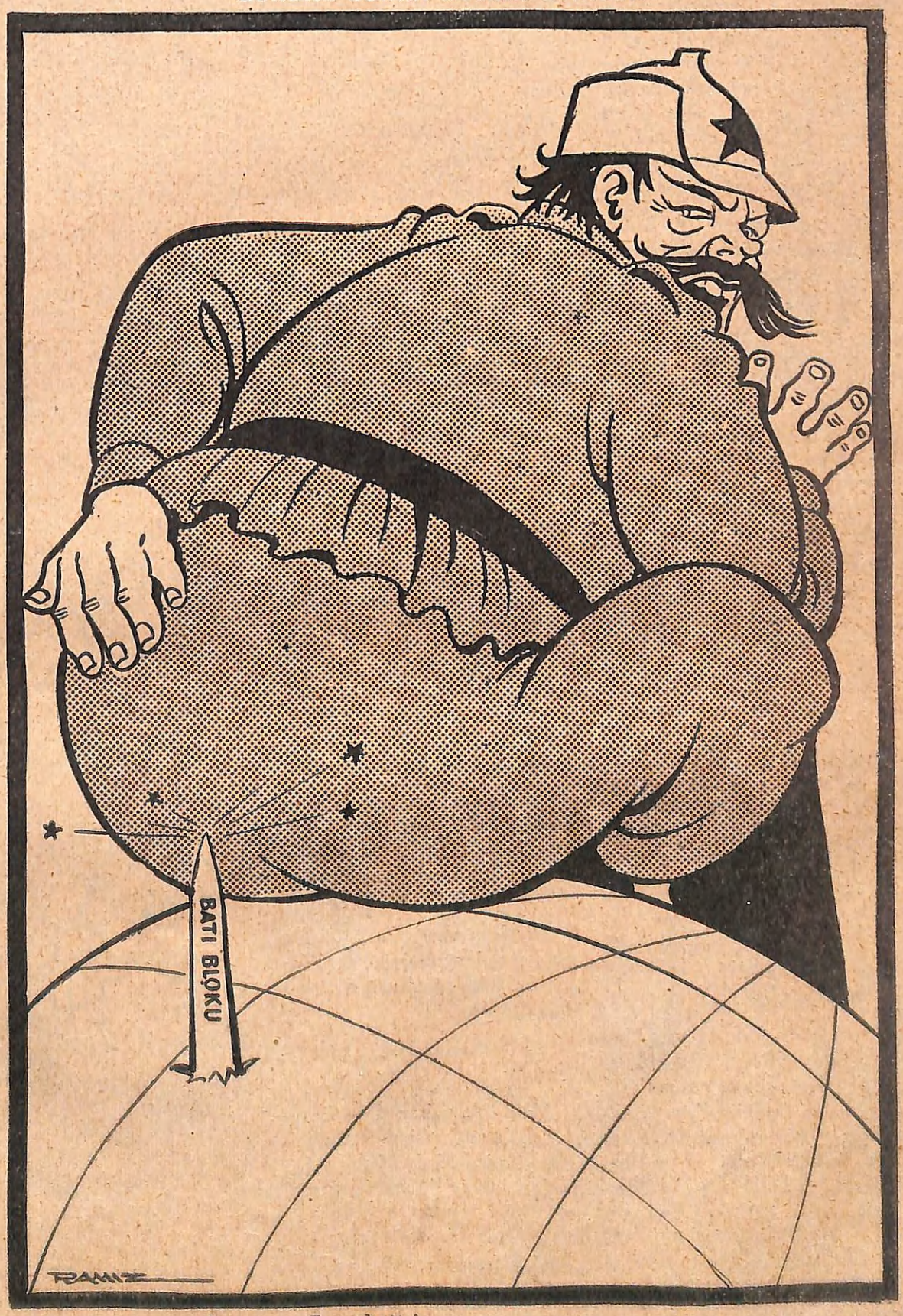

Rusya — Fena battı!.

ZURNADA PEŞREV

İkamet vergisi

Yazan: Ertuğrul Şevket

Bir ikamet kanunu çıkıyormuş. Evet ikamet kanunu. Kiracılara mahsus.. Gazetelerin bildirdiğine göre, bir şehirde kira ile oturan; bir evin bir dairesini, bir odasını kiralayabilen, başını sokacak bir dam altı, sırtına çekecek bir yorgan bulabilen bir adam, bu kanunun emrettiği parayı şakır şakır ödeyecekmiş!..

Yani, bu kanunu B. Millet Meclisine teklif edenler demek istiyorlar ki:

— Ey fakir, fukara! Senin bu dünya yüzünde yaşamağa, nefes almağa, adam arasında dolaşmağa hakkın yoktur. Eline geçen, boğazına kıta kıt yeten paradan muayyen bir miktarını daha bize verecek, avurdun avurduna yapışmış bir halde sokaklarda sürünecek, doğduğuna pişman olacaksın!

Evet, kanunu hazırlayanlar, bunu demek istemişler, fakat esbabı mucibede zikretmemişlerdir.

Düşününüz bir kere: Elli bin liraya, yüz bin liraya, beş yüz bin liraya koskocaman apartmanları dikenler bu vergiden muaf tutulacaklar da, bakkalı, kasabı, terziyi dolandıranlar, işine gitmek için:

— On kuruş tasarruf edeyim..

diye, Fatihten Kabataşa kadar yayan yürüyenler bu vergiyi ödeyecekler!

Karaborsadan kazandıkları milyonları, bina, müessese halinde şehrin ortasına yerleştirenler bu verginin dışında kalacaklar; kunduracılık, terzilik, berberlik gibi bir iş tutarak, küçücük bir yer kiralayan, çoluk çocuğunu geçindirmek için alnının terini su gibi akıtan vatandaşlar bu verginin mükellefi olacaklar!

Cebine binlikleri, çekmecesine apartman, villâ, dükkân senetlerini koyanların, sadaka verenlerin bu vergi ile alâkası bulunmıyacak da, medrese odasını kiralayan:

— Allah muradına kavuşturun!

diye, merde, namerde el açan dilenci, bu verginin şümulü dairesine girecek; onlardan alacağımız paralarla, Amerikaya, Avrupaya, Çine, Okyanusyaya, lâf olsun diye gönderdiğimiz tetkik heyetlerine harcırah, yevmiye, maaş vereceğiz!

Bu kanunu teklif edenler, belki de şöyle düşünmüşlerdir:

— Bu suretle, mesken buhranının önüne geçmek de kabil olur. Vergiden kurtulmak istiyenler, para biriktirir, ev sahibi olurlar. Fena mı?

Hiç fena olur mu? Belki de, bu vergiyi veremiyenler, ölürler de dağdağadan, belâdan kurtulurlar.

Bu kanundan benim anladığım şu:

Yani toku biraz daha koruyacak, açın canına okumak için elimizdeki imkânları, fırsatları kuvvetli birer koz gibi şu dünya kumar masasının üzerine bir bir vuracağız...

Hay yaşayasınız!

Tevekkeli dememişler: dünyada mekân, ahrette iman!

— *Keçi pek inatçı, sağdırmıyor...*
— *Bir yol tahsildara götür, hakkından gelir!.*

— *Demokratlar açtılar ağızlarını, yumdular gözlerini...*

— *Halkçılar da, açtılar gözlerini, yumdular kulaklarını!..*

Sonbahardan ilkbahara

Görmeden fırtına, yağmur, tipi, kar olduğunu,
Gördük Allaha teşekkürle bahâr olduğunu.

Böyle kış mevsimi görmüş mü cihan kânunda,
Dalların gonca-feşan, meyve-nisâr olduğunu?

Gezip eğlenmek için kolkola sahrâlarda
Bekliyor âşık u ma'şûka pazâr olduğunu.

Şüphe yok lûtf-i Hüdâdır bu harâret, bu havâ;
Bize gösterdi şu sûretle de yâr olduğunu.

Haber almış sanırım arş-ı ilâhî bizde
Yedi Eylûl diye bir özge karâr olduğunu:

Bu kararârın şu veyâhut buradan zorlayarak
Sonra buhran-ı umûmîye medâr olduğunu:

Bu karârın tepeden inmesi te'sîriyle
Kiseler, mi'deler, evlerde hasâr olduğunu;

Yükselip gitgide eşyâ ve gıdâ, elhâsıl,
Kömürün kıymeti elmâsa ayâr olduğunu!..

Bu felâketleri tehvîne gelen lûtf-i Hüdâ
Bize isbat ediyor bir daha vâr olduğunu:

Güneşin parladı göklerde şofaj santrali,
Denizin farkederiz gözle buhâr olduğunu;

Bu sıcaktan soyunan halkımızın seyrederiz.
Paltosuz, pardesüsüz, yolda katâr olduğunu...

Az buçuk dindi giyim derdi; yahut da'vâsı;
Bir de görsek yemek, içmekte de kâr olduğunu!.

Bilemem, doğru mu Allaha bırakmak her işi?
Kim demiş kârımızın geşt ü güzâr olduğunu?.

Biz de göstermeliyiz yâr ile ağyâra bugün,
Bizde iş görmek için hayli kibâr olduğunu.

Bilmiyen varsa Ozandan okuyup öğrensin
İktisâd ilminin üstâdı Bayâr olduğunu!

Deli Ozan

AMERİKADAN SATIN ALACAĞIMIZ GEMİLER İÇİN BİR ÇOK HEYETLER GİTTİ...

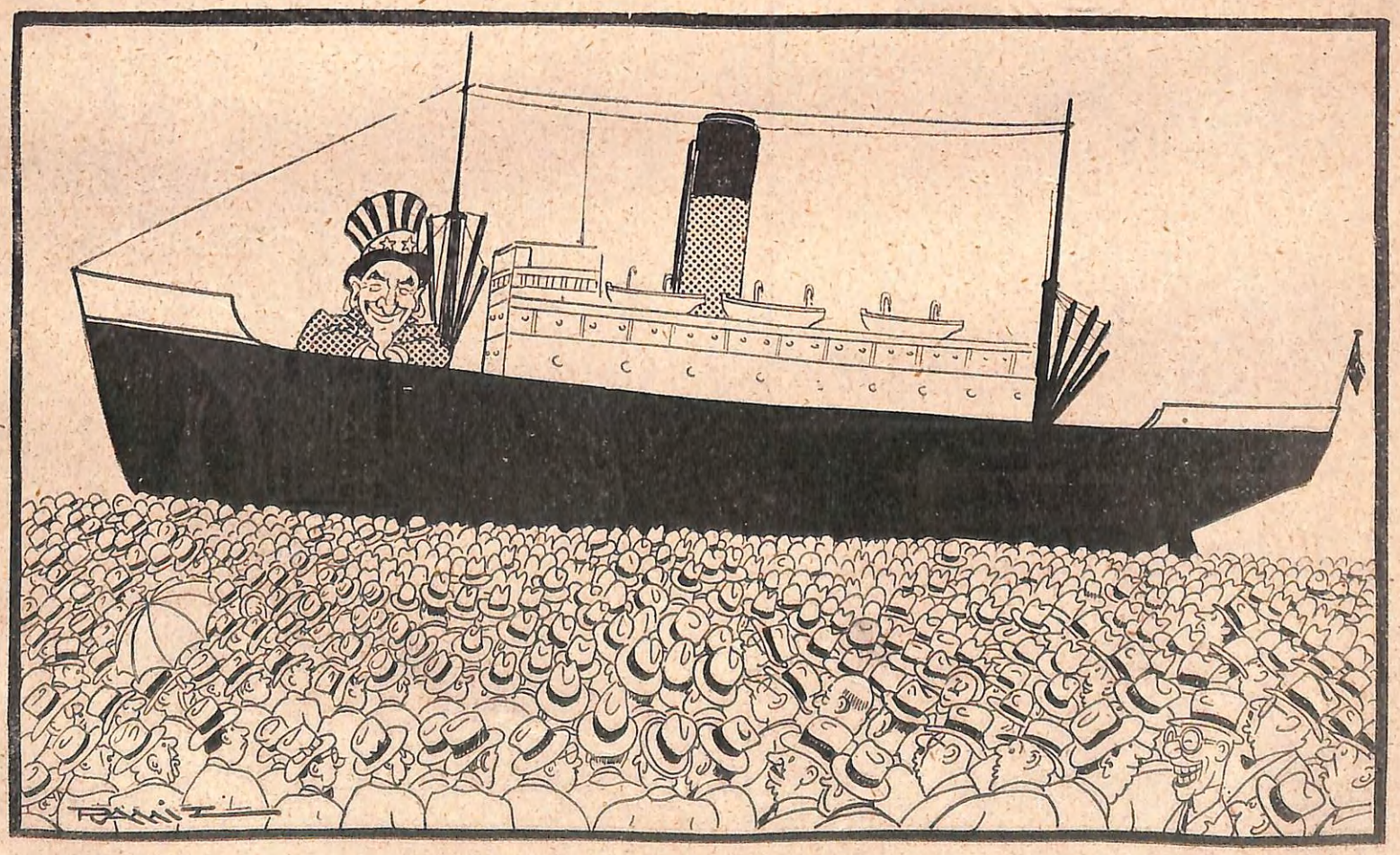

Amerika — Niçin götürmüyor sununuz?.

Tetkikçiler — Bir iki heyet daha gelsin de omuzda götürelim diye bekliyoruz!..

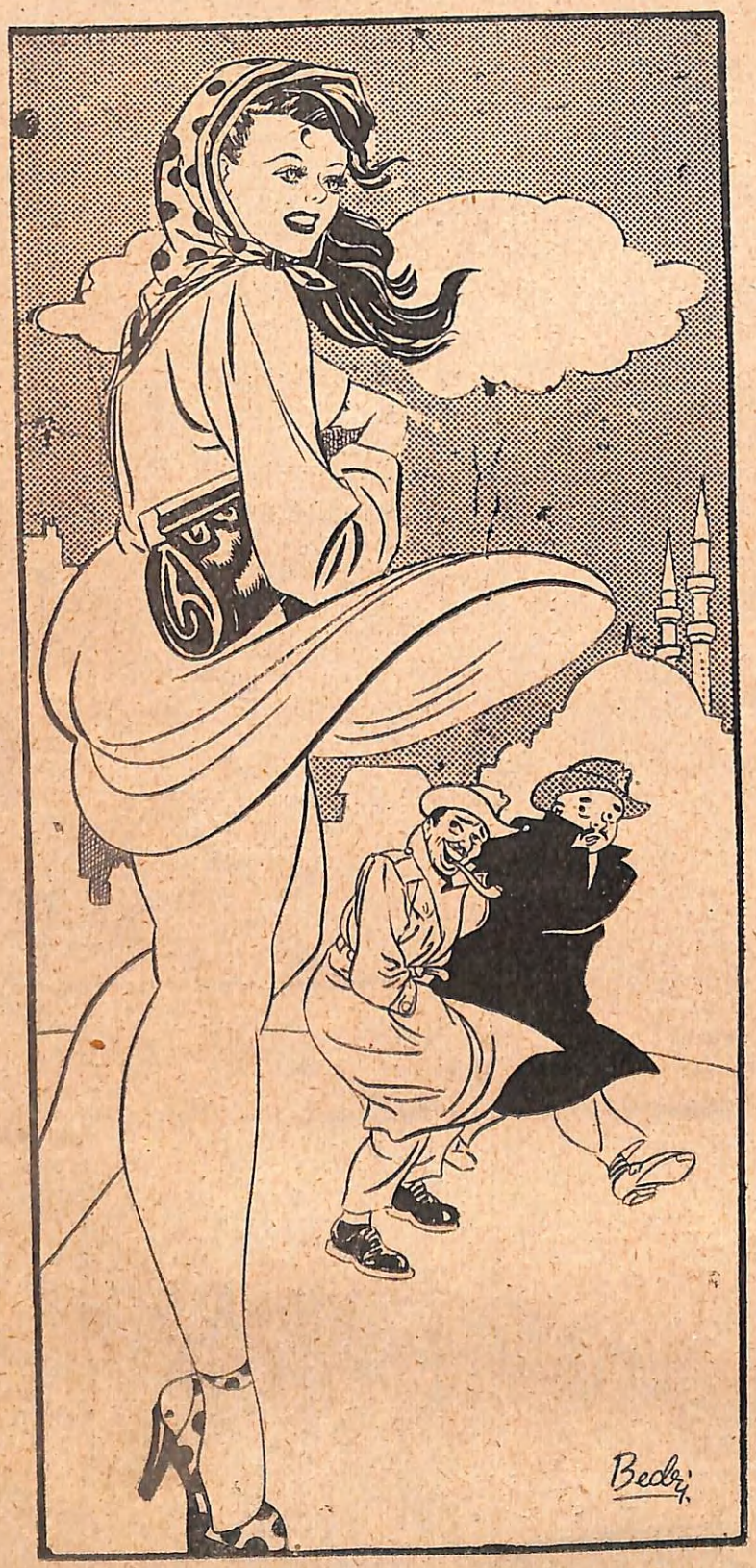

— *Şu lodos fırtınaları insanı kırıp geçiriyor..*
— *Ne o? Senin de mi başın dönmeğe başladı!*

SALON

Her nüshası kapışılan bu harikulâde nefis mecmua, her ayın birinci ve onbeşinci günleri çıkar.

Türkiyenin en meşhur imzalarını bir arada görmek isterseniz SALON'u muhakkak alınız.

FIKRALAR

Bir harf

Ustad Çallı İbrahim, bir arkadaşile beraber akşam üzeri Galata tarafından tünele girdi. Her taraf mahaşeralahdı. Kuyruğa dahil oldular. Sıra geldi, bilet aldılar, türnikeden geçtiler, vagona sözüm ona yerleştiler.

Havalar da sıcak. Herkes üstüste. Işin ehilleri faaliyette.

Arkadaşı, Çallıya:

— Dikkat et! dedi. Bak kapıda ne yazılıyor?

Çallı, levhayı okudu:

«Kapılara dayanılmaması rica olunur.»

Ustad gülümsedi:

— Bu levhada ufak bir tashih yapmak lâzım, dedi. P, harfini R harfile değiştirmeli!

Paşa

Sabahattin Aliden bahsediliyordu. Biri sordu:

— Sabahattin Ali Marko Paşa, sonra da Malûm Paşa, diye bir gazete çıkardı. O da kapanırsa hangi isimle gazete çıkaracak.

Dinleyen cevap verdi:

— Merhum Paşa!

Suali soran:

— Peki, dedi. O da kapanırsa?

— Gayet kolay: Mel'un Paşa!

Dilenci — Evlâd, Allah seni inandırsın, bir haftadır kimse on para vermedi. Artık bu dilencilikten bıktım usandım. Apartımanı, dükkânı, her şeyi satıp savup köye çekileceğim!

Gelir

Betarz-ı kudema

Beyt-i vîranıma ol dem ki benim yâr, gelir
Sanırım kalbimin îmârına mîmâr, gelir
Yapacak yerde yıkar lâkin o, (Kırdar) gibidir
Ona yıkmak ve harab eylemek îmâr, gelir
Gülmesem hiddet eder, gülsem «alay!» der, darılır
Verdiğim güller o gül goncaya hep hâr, gelir
Yoktur imkân-ı tesadüf o kadar dilberine
Vâkıâ nezdime her gün nice ebkâr, gelir
Onu terkeyliyemem cânıma el koysa bile
Bana bâzâr-ı muhabbette zarar kâr, gelir
Gördüğüm anda mey-i lâ'lini sabrım tükenir
Çünkü meyhanede savm âdeme düşvâr, gelir
Öyle zıt, öyle muhalif ki İlâhî kaderim
Yâri dâvet ederim, bezmime ağyâr, gelir
Bir güler yüz göreyim derse gönül her ne zaman
Mutlaka karşıma ağlar gibi (Çağlar), gelir
Beyt-i ahzânıma gelmez hele hiç fahm-ü hatab
Gelse ancak şu kırık pencereden kaar, gelir

Mezemiz bir, iki fıstıkla beş, on leblebidir
Sanmayın sofraya biryân ile havyâr, gelir
Az yeriz, az içeriz, kimseye yok minnetimiz
(Hele ağyâra müdârâ bize pek âr, gelir)
Görse kim meclise Mîr-i (Peker)in girdiğini
Şaşırır zannederek kümbed-i seyyâr, gelir
(Râsih)in çektiği saldırmaya vermem metelik
(Ataç)ın attığı mermî bana mantâr, gelir
Nerde bahseyleseler baskıcı valîlerden
İbtidâ hâtıra (Fazlî)i günahkâr, gelir
Bu hava böyle iken neyyir-i hürriyetten
Hiç ümîd eyleme kim bizlere envâr, gelir
Bulamazsın bu degal-hanede bir doğru adam
Ki bir ayyâr, gider, başka bir ayyâr, gelir
Mey içip yâr ile bak keyfine her dem (Râşıd)
Sanma bir kerre giden, âleme tekrâr, gelir

Râsıd

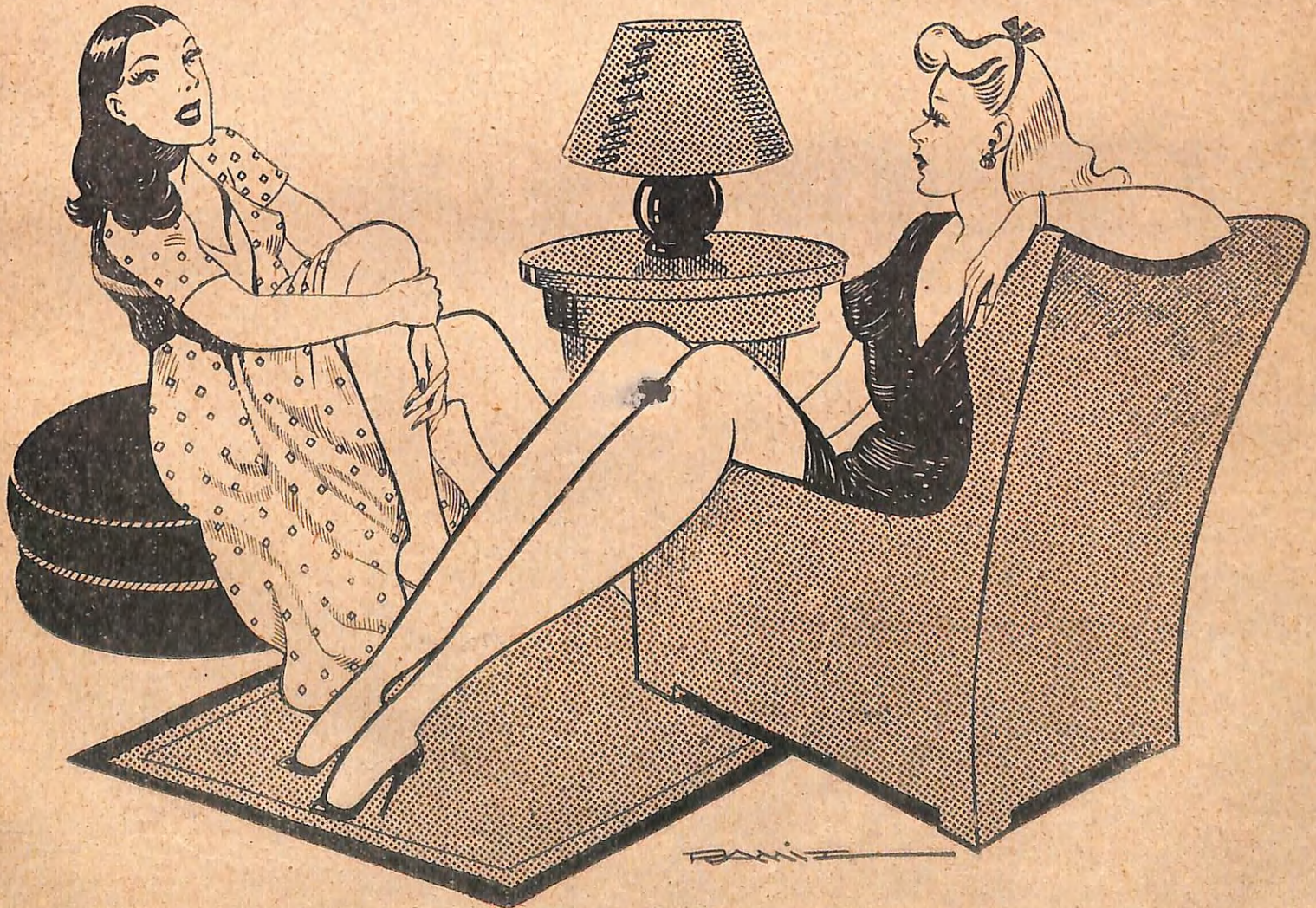

— Sevim, sağır ve dilsiz diye kocasından ayrılıyormuş!..
— Pek alâ, şimdiye kadar nasıl tahammül etmiş, evleneli üç ayı geçti?..
— Ne bilsin! konuşma sırası kocasına ancak şimdi gelmiş!..

Kasaplar ve Demokrasi

ii

Demokrat Partinin kuvvetlendiğini görenler, belki bir gün yağlı bir kuyruk kaparım ümidile kapısını aşındırmağa başladılar. Demokratlar, gözlerini açmalıdırlar. Öyle her gördükleri kelle kulak yerinde adama metelik vermemelidirler. Çünkü bunların ekserisi, tüy kabasıdır. Aralarına böyleleri karışacak diye ödüm kopuyor, yüreğimin yağı eriyor. Çünkü; yüzdüler, yüzdüler kuyruğuna geldiler. Neredeyse iktidar sandalyesini yakalıyacaklar.

Yalnız, Halk Partisini öyle pek küçümsememelidirler. Malûm a; «Karamanın koyunu, sonra çıkar oyunu!» diye bir lâf vardır. Bazı patavatsız azalarının öyle işkembeden atmasına müsaade etmeleri hiç de doğru değildir. Çünkü dillerinin altında dönenlerden eski kuyruk acıları olduğu mis gibi belli oluyor. Ama, liderleri şöyle diyebilir:

— Ne yapalım? Kalabalık görünmek için rasgeldiğimizi aramıza aldık. Buna da şükür. Koyunun bulunmadığı yerde keçiye Abdurrahman çelebi derler.

Böyle lâflara benim karnım tok. İşini bilmiyen kasabın burnuna kaçarmış masadı. Akıllarını başlarına toplamalı, milleti bir sürü koyun zannetmemelidirler. Sonra burunlarından fitil fitil gelir, kurtla koyunun bir arada yaşayamıyacağını öğrenmelidirler.

Yalnız bazı münekkitlerin haksızlık ettikleri, Demokrat partiye ileri geri dil uzattıkları görülmüyor değil. Şunu bilmelidirler ki: Bir koyundan iki deri çıkmaz.

Bu arada, Senirkentlilerin haline yüreğimin sızladığını açıklamak isterim. Bazı ham ervahlar bilmelidir ki: millet bir gün onlara, pösteki saydırmasını öğretecektir. Biz, halkı, hiç kimsenin eline: «eti senin, kemiği benim!» diye teslim etmedik. Demokrasi devrinde de, işler böyle devam edecekse gürültüye, patırdıya ne diye lüzum vardı?

— Ayvaz kasap, hep bir hesap!.

der , keyfimize bakardık ama, hayır... Onlar, yanlış düşünüyorlar. Gazetelerdeki yazıları okuyanlar, akıllarından şunu çıkarmalıdırlar: «Havlamasını bilen köpek, koyunu kurda yedirmez!»

Bizimkisi, min gayri haddin onları ikaz etmektir. Yoksa neme lâzımmm... Her koyun kendi bacağından asılır!

Hürriyet kasabı
CELİL DEBRELİ

Aslına mutabıktır.

Kapı Kulu

— *Yakında sineklerden yağ çıkarmıya başlıyacakmış...*
— *Kim bu mucit?.*
— *Belediye, kiracılardan yeni bir vergi alacakmış!!.*

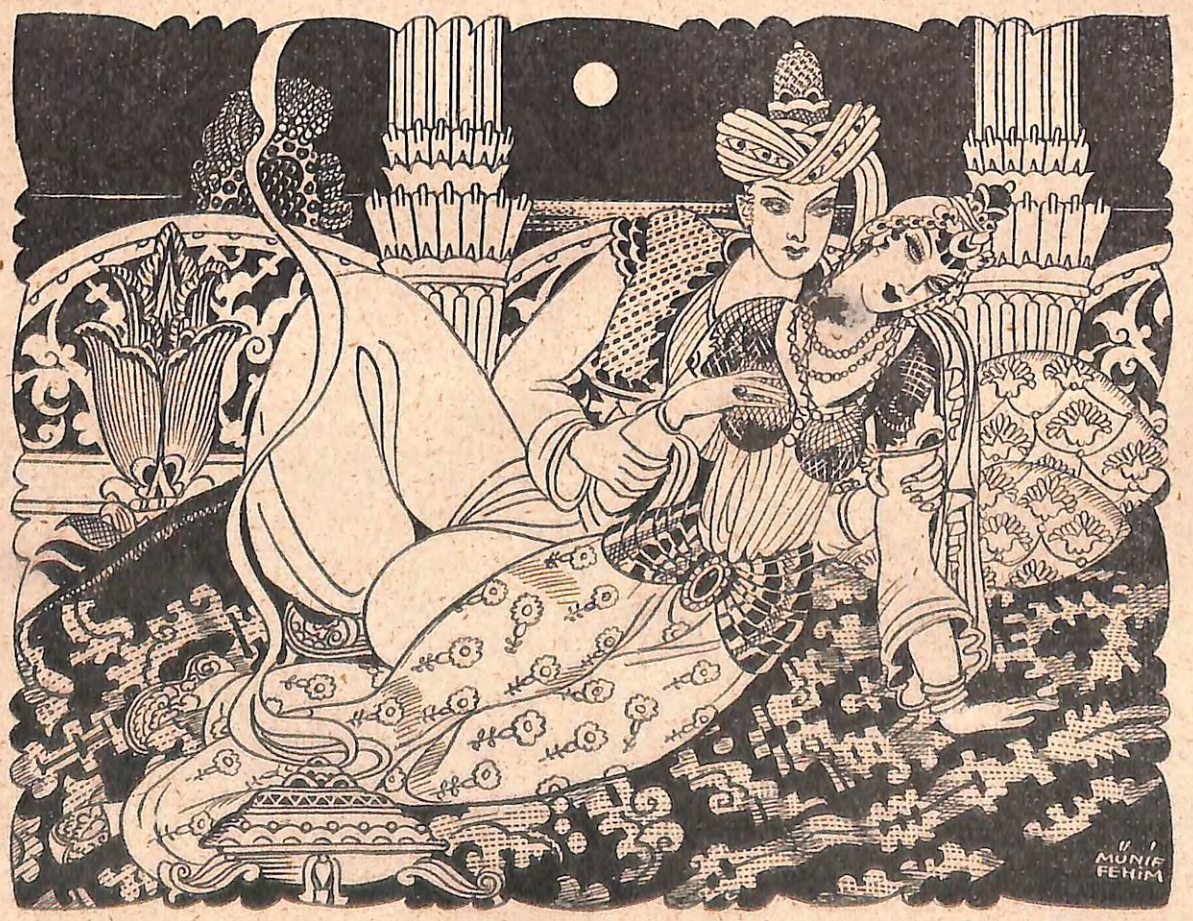

Şebi yeldada uzar fecre kadar kıssai aşk,
Tâki Mecnun bitirir nutkunu Leylâ söyler.

Çömezin Röportajları:

83

Ne olmak istersiniz ?

Çizen: RAMİZ

Çömez — Erkek olmak ister misiniz?
Kadın — Kadınlar ucuzlarsa belki!

Çömez — Belediye Reisi olmak ister misin?
Şehirli — Atmasını beceremem!

Çömez — C.H.P. li olmak ister misin?
Demokrat — Dostsuz yaşayamam ki!

Çömez — Tetkik için seyahate çıkar mısınız?
— Hayır, bana o zaman sahiden hacı ağa derler!

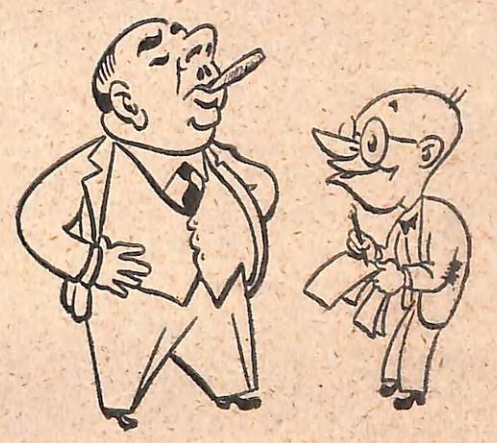

Çömez — Demokrat olur musun?
Halkçı — İtilip kakılmağa hiç tahammülüm yoktur!

Çömez — Din adamı olmak ister misin?
Sofu — Halka telkini verip, kendim salkımı yutmak istemem!

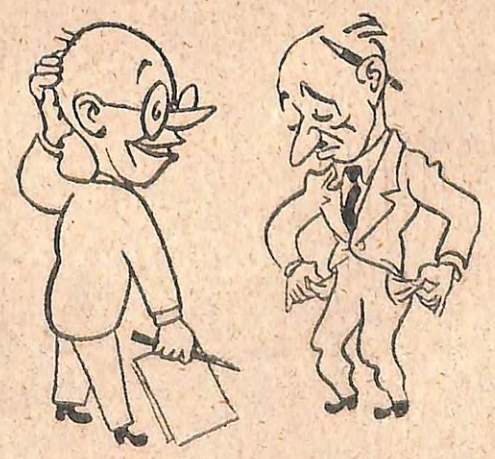

Çömez — Birdenbire zengin olmak ister misin?
Memur — Hayır, namuslu fakirliği tercih ederim!

Çömez — Apartman sahibi olmak ister misiniz?
Kapıcı — Hayır, mal sahibinin füzuli ortaklığı bana kâfi!

Hikâye

İşin Sonu.

Yazan :
Çalıçene

Hüsamettin Bey, zevk içinde geçen bu tatlı günün böyle acayip bir netice ile sona ereceğini nereden aklına getirebilirdi? Her şeyi hesap etmiş, kitap etmiş, dairesindeki memurlara münasip bir yalan uydurmuş, evdeki belâlar mübareği refikası Sabriye hanıma yerinde bir kolpo yapmış, sevgilisi Nezahetle buluşmuştu.

Nezahet, deyip geçmiyelim! Henüz yirmi bir yaşında etli, canlı, bir sportmen kadar muntazam vücutlü bir kızdır ve Hüsamettin Bey, onu eline geçirmek için çok büyük fedakârlıklara katlanmıştır.

Meselâ, karısından gizli bankaya yatırdığı iki bin lirayı bu uğurda sarfetmiş, henüz bir kelime konuşmadığı Nezahete üç yüz liralık kumaş göndermişti.

Nezahet, yerli müstahzarat yapan bir ecza deposunda çalışmakta idi ve her çalışan insan gibi paraya ihtyacı vardı. Vapurda rastgeldiği ve o günden itibaren de peşinde bir gölge gibi dolaşmağı itiyat edinen bu kırklık Hüsameddin Beye, hiç de metelik vermek arzusunda değildi. Nitekim, onun sırnaşık sırnaşık gülmelerine, lâf atmalarına kulak asmamış, hattâ arkadaşlarına onu göstererek:

— Şu, babam yerindeki adam yok mu? demişti. Peşimden ayrılmıyor. Ne aptal adam, kendisine yüz vereceğimi sanıyor.

O, böyle söylemişti amma, ecza deposunun yaşlı hademesi Fahriye bir gün yanına sokulmuş:

— Hanım kızım, demişti. Sana bir sır vereceğim. Sakın kimseye söyleme, emi?

Nezahet, şaşkın bir halde onun yüzüne bakarken, sesini adamakıllı pesleştiren Fahriye:

— Arkadaşların duymasın! demişti. Başının üzerinde bir devlet kuşu dolaşıyor, aklın varsa kaçırma!

Nezahet, göremediği bu devlet kuşunu merak etmiş:

— Sözlerinden bir şey anlayamıyorum, demişti. Bahsettiğin devlet kuşu nerede?

Fahriye, işinin ehli bir kadındı. Hakikî kuşu kaçırmamak için bütün zekâsını, bütün hünerini kullandı:

— Kızım, dedi. Beyhude ısrarlar, mânasız düşüncelerle ayağına kadar gelen bu nimeti tepersen, kendinden başka hiç bir kimse zarara girmez!

Nezahet, bu sözlerden hiç bir şey anlamıyordu:

— Neler söylüyorsun Fahriye hanım? dedi. Hangi nimet, hangi mânasız düşünce ve ısrarlar? bir muammadan bahsediyorsun..

Nihayet, Fahriye sadede geldi:

— Bir milyonerin, dedi.

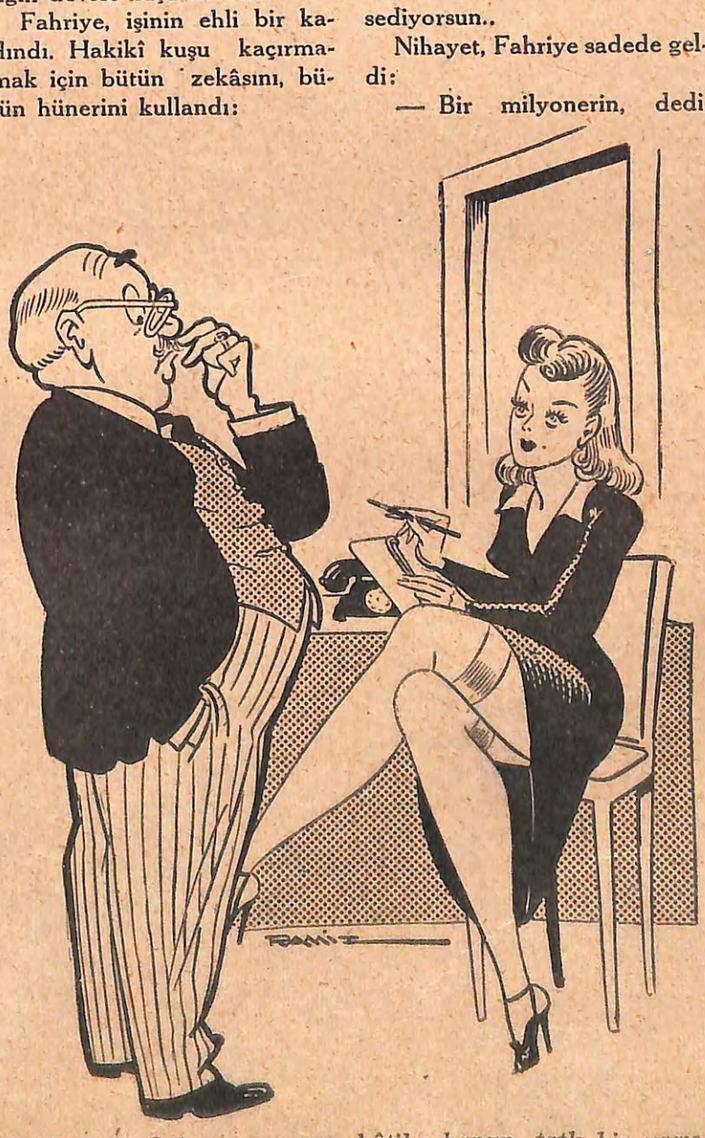

Patron — Pek memnunum kâtibe hanım, tatlı bir yazış tarzınız var!!.

— Kızım, dedi. Beyhude ısrarlar, mânasız düşüncelerle ayağına kadar gelen bu nimeti tepersen, kendinden başka hiç bir kimse zarara girmez!

Nezahet, bu sözlerden hiç bir şey anlamıyordu:

— Neler söylüyorsun Fahriye hanım? dedi. Hangi nimet, hangi mânasız düşünce ve ısrarlar? bir muammadan bahsediyorsun..

Nihayet, Fahriye sadede geldi:

— Bir milyonerin, dedi. Sende gözü var. Eğer mâ sızlık etmezsen, onu avucu içerisine alabilir, istediğin g oynatabilirsin.

Nezahet, o akşam üz meşhur milyoneri gördü: vapurda rastgeldiği, sırnaşık damdı, fakat Fahriye hanı tavsiyeleri, ona, o kadar iş mişti ki, ertesi günü yapı daveti reddedemedi ve sa hın erken saatlerinde gönd len üç yüz liralık kumaş ev giderken, o da Hüsamet Beyle otel odasının yolunu t tu!

∴

Hüsamettin Bey, bir mil ner değil, bir memurdu. K sından gizli olarak bankaya tırdığı iki bin lirayı, bir mil ner cömertliğile Nezahete s etmekten çekinmedi.

Fakat, o gün, binbir yal la, karısından ve daireden pardığı iznin kendisine pek uğurlu gelmediğine yemin e bilirdi.

Nezahetle buluşmuşlar, zaman gittikleri otelin loş o sında zevkin, heyecanın yüksek noktasına varmışla Bir aralık kadehinden bir dum içen Nezahet:

— Hüsamettin Bey, dem Sizden bir ricam var: Bana apartman alır mısınız?

Hüsamettin Bey, yal milyonerliğin bu tabiî net karşısında renk vermemiş:

— Hay hay! demişti. rından tezi yok, emrini ye getireyim.

Şimdi Nezahetten ayrıl evinin yolunu tutmuştu. İki lirasile beraber, bu son a nın da külleri savrulduğ hissediyor ve kendi kendi mırıldanıyordu:

— Geçmiş zaman olu hayali cihan değer!

FIKRALAR

Cevap

Tanınmış çapkınlardan biri ondan daha az meşhur bir arkadaşına, başından geçeni anlatıyordu:

— Kızı aldım, yemek yedirdim. Sora sinemaya götürdüm. Oradan çıkınca gazinoya gittik, dans ettik. Sonra ne dedi, biliyor musun?

Daha az çapkın cevap verdi:

— Hayır.

Meşhur çapkın şaşmış gibi yaptı:

— A! dedi. Nereden bildin? Yoksa sana da ayni cevabı mı verdi?

Iğneyi

Santurî Hüsnünün dişi ağrıyordu. Ne yuttuğu ilâçlar, ne soğuk, sıcak su gargaraları para ediyor, zavallı kıvrım kıvrım kıvranıyordu.

Genç ve değerli ses sanatkârlarımızdan Ekrem Kongar:

— Şekerim, dedi. Kabahat sende. Neden bu kadar ıztırap çekiyor ,kıvranıyorsun. Ben senin yerinde olsam, hemen gider çıkarırım.

Hüsnü, yanağını tutarak cevap verdi:

— Doğru, dedi. Ağrıyan senin dişin olsa, ben de hiç durmaz, hemen çektirirdim!

Anasının kızı

Misafirliğe giderlerken, annesi kızına, büyüklerin yanında konuşmamasını tenbih etmiş, rüşvet olarak da eline bir yirmi beşlik sıkıştırmıştı. Kız parayı cebine koydu, komşu hanıma gittiler.

Oda kalabalıktı. Herkes konuşuyor, konuşuyor, konuşuyordu. Küçük kız, cebindeki paranın hatırı için dişini sıktı, sıktı, fakat en nihayet dayanamadı. Parayı çıkarıp annesinin yüzüne fırlatarak:

— Al, paran senin olsun, anne! dedi. Ben de konuşacağım!

Yuvayı yapan...

Merhumun huyundan, ahlâkından, hayatta iken yaptıklarından bahsediliyordu. Biri:

— Sonra, çok azimkâr bir adamdı, dedi. Beş para sermayesi olmadan işe başlamış, alnının teriyle kazanmış ve öldüğü zaman tam on milyon lira bırakmıştır.

Ahmet Emin Yalman:

— Yok canım? diye hayret etti. Arkasında on milyon lira kaldı ha?

Anlatan:

— Evet, niçin hayret ettin? diye sordu.

Ahmet Emin Yalman:

— Şunun için, dedi. Çok muktesit bir karısı varmış demek!

Vakitsiz

Hâkim, boşanmak için mahkemeye gelmiş olan kadına sordu:

— Boşanmak istemenizin sebebi nedir?

— Geceleri kocam horluyor, efendim.

Hâkim biraz düşündü. Sonra:

— Ne kadar zamandır evlisiniz? diye sordu.

Kadın:

— Üç hafta ancak oldu, dedi.

Hâkim kararını verdi:

— O halde dedi, şikâyete hakkınız var.

Ağız tadı

Yeni gelin, akşamüstü, kocasını büyük bir heyecanla karşıladı:

— Hoş geldin, kocacığım! diye boynuna sarıldı. Bütün gün akşama kadar çalıştın, yoruldun, değil mi, şekerim? Şimdi senin, benimle karşı karşıya oturup, şöyle ağız tadile evvelâ bir çorba içmen, arkasından leziz bir pirzola, ondan sonra nefis bir pilâv yemek hakkın...

Kocası hemen onun sözünü kesti:

— Hayır, yavrum, dedi. Gel sen beni dinle de dışarıda masraf etmiyelim. Evde ne varsa onunla iktifa etmeye razıyım ben.

Sermaye

Abraham, Salamon'un aklına, zekâsına, bilgisine, görgüsüne hayrandı. Çünkü Salamon hangi işe girse muvaffak oluyor, hangi bahis açılsa herkesi mat ediyordu.

Abraham nihayet bir gün ona bu işin sırrını sordu:

— Soyle be kuzum, Salamon: Sen bu kadar bilgiyi neylen elde ettin?

O, sakin cevap verdi:

— Akilliliğimizlâ.

Abraham ısrar etti:

— Peki be kuzum, akli nasil elde ettin?

O, yine ayni tavırla cevap verdi:

— Tecrubelerimlâ.

Abraham, sualini kesmedi:

— Iyi be kuzum, tecrubelâri nasıl edindin?

Salamon, yine bir tek kelimelik cevabını verdi:

— Aptalliğimlâ.

Kazalar mübareği

Şevket Mocan Parkotelde, birkaç ahbabile beraberdi. Söz tayyare yolculuğundan açılmış, bir kısmı lehinde, bir kısmı aleyhinde bulunuyordu. Şevket Mocan, tayyare yolculuğunun aleyhindeydi:

Bir ahbabı:

— Peki, dedi. Hava yolculuğunda başına hiç kaza geldi mi?

Şevket Mocan hararetli hararetli:

— Evet, dedi. Bir kere..

Suali soran şaştı:

— Ya, dedi. Nasıl oldu?

Şevket Mocan güldü:

— Nasılı var mı? dedi. Son metresimi tayyarede tanımıştım!

Hikmet

Doktor Hafız Cemal (Lokman Hekim) in bulunduğu bir mecliste hayatın felsefesinden, insan ruhunun muammalarından bahsediliyordu. Lokman Hekim:

— Düşünün, bakalım, dedi: Altı çocuk sahibi bir adam mı hayatından memnundur, yoksa bir milyon sahibi mi?

Herkes ikinci suale müsbet cevap verdi.

Lokman Hekim:

— Bilemediniz! dedi. Altı çocuk babası, hayatından daha memnundur..

Şaşırdılar:

— Neden?

Diye sordular. O:

— Çünkü dedi, artık daha fazlasını istemez.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

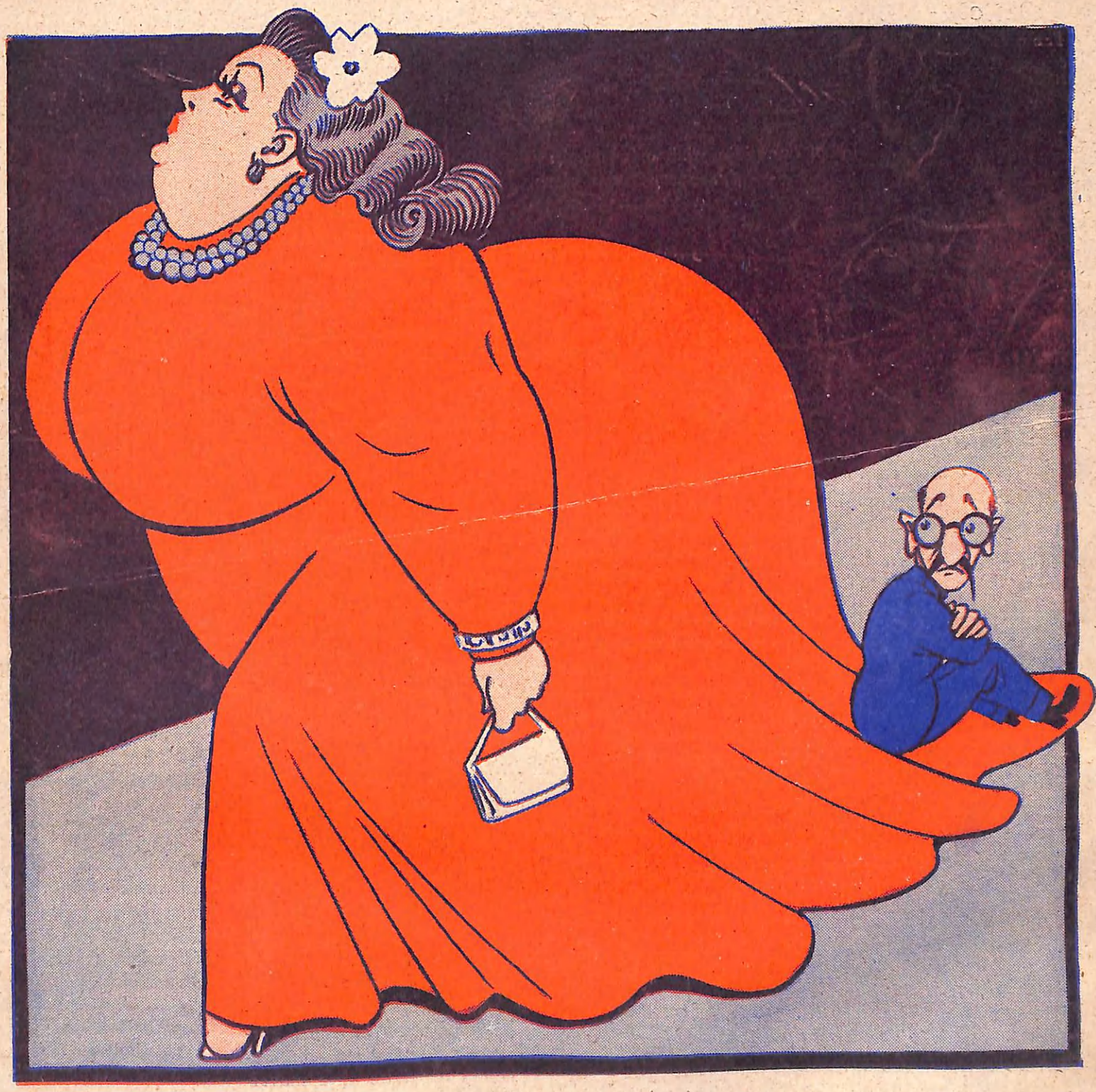

TOMBUL TEYZE UZUN ETEK MODASINDA :

Sıska dayı — O gül endâm bir al şale bürünsün, yürüsün,
Ucu gönlüm gibi ardınca sürünsün, yürüsün!..

T.T POSTASI

Erzurum: Murat Çehreli:

S — Sevgili teyze

Tanıdığım bazı şişman bayanlar var. Güzelliğin zayıflamakla olacağını zannedip çekmedikleri eziyet, dökmedikleri ter kalmıyor. Şişmanlığınıza rağmen o kadar güzel ve sevimli oluşunuzdaki sırrı açıklarsanız zavallıları kurtarmış olursunuz. Hürmetler.

C — (Bir dirhem et bin ayıp örter) diye bir ata sözü vardır. Galiba, o bayanlar bunu çiroz eti zannediyorlar. Bazı şeylerin fazlası adamı sevimli gösterir. Bilgi, para ve sıhhat gibi! Saygılar...